

“ภาษามีความสำคัญ ซึ่งภาษาที่เปลี่ยนไปตามยุคสมัย เราจะทำอย่างไรให้การใช้คำค่าที่แรงมันลดน้อยลง แต่เนื้อหาของความแรงอยู่ภาษาในเรื่องแต่ง เหมือนสะพานเชื่อมคนอ่านกับคนเขียนเข้าด้วยกัน ถ้าคนเขียนใช้ภาษาที่เหมือนสะพานหัก สะพานขาด คนอ่านก็ไม่สามารถเข้าถึงคนเขียน ไม่สามารถเข้าถึงเรื่องนั้นได้” **ชัชชัยกร แสงกระจ่าง** ได้กล่าวในงานวันภาษาไทย ที่จัดขึ้นโดยคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เมื่อไม่นานมานี้ หากมองย้อนกลับไป ไม่ว่าจะยุคสมัยใด ต้องยอมรับว่า ภาษาเป็นเรื่องสำคัญ และจำเป็นในการสื่อสาร เพราะไม่ว่าจะประกอบอาชีพอะไรก็ตามแต่ ถ้าขาดภาษาไปคงไม่รู้จะสื่อสารกันแบบไหนถึงจะเข้าใจ ทว่าทุกวันนี้วิวัฒนาการของภาษาเริ่มแปรเปลี่ยนไปจากเดิมมาก และมีการนำมาใช้แบบผิดๆ

โดยในงานมีการบรรยายจากผู้ที่ถือได้ว่าเชี่ยวชาญในการใช้ภาษาอย่าง **ชัชชัยกร แสงกระจ่าง** นักเขียนนวนิยาย, เรื่องสั้น พูดถึงเรื่อง “ศิลปะการใช้ภาษาในงานเขียนบันเทิงคดี” และ **มัลลิกา นามสง่า** ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์โพสทูเดย์ เรื่อง **“การใช้ภาษาในสื่อ”**

บรรยายภาคศึกษาค้น เติมไปด้วยนิสิตอาจารย์ ผู้ที่มีใจรัก สนใจในภาษา อยากถ่ายทอดความรู้สึกผ่านตัวอักษร หลายคนต่างแลกเปลี่ยนความคิดเห็น พูดคุย มีการตอบคำถาม การตั้งชื่อหนังสือ เพื่อชิงรางวัลจากผู้บรรยาย

ด้วยมุมมองของอาชีพนักเขียน ภาษาจึงเป็นตัวที่กำหนดสิ่งที่เขาจะต้องสื่อสารไปถึงผู้อ่าน ถ้าหากใช้คำผิด ความหมายอาจผิดเพี้ยน เพราะแต่ละช่วงวัยก็แตกต่างกันไปด้วย ชัชชัยกร ได้เพิ่มเติมว่า

“การใช้ภาษาในบันเทิงคดี มันมีเรื่องของยุคสมัย เรื่องของประวัติศาสตร์ หรือมีเรื่องของวัยว่าเรื่องนั้นเขียนให้รุ่นไหนอ่าน การใช้ภาษาในนวนิยายใช้ได้ 2 ส่วน

ส่วนแรกเป็นเรื่องบรรยาย หรือพรรณนา คือภาษาเล่าเรื่อง ส่วนที่สองเป็นเรื่องภาษาสนทนา คือภาษาที่ตัวละครใช้ ในกรณีที่เป็นเรื่องประวัติศาสตร์ เลิก พ.ศ. อะไรเลือกประวัติศาสตร์ช่วงไหน ตอนนั้นเขาใช้ภาษาอย่างไร เช่น ภาษาสมัยพ่อขุนรามคำแหงมหาราชเป็นอย่างไร ต้องศึกษา คำน้อยๆมาก และภาษาในบันเทิงคดี มันมีวัยด้วย หมายความว่าเมื่อเขียนแล้วภาษาในการเล่าเรื่องต้องทำให้เหมาะสมกับวัย อย่างเขียนเรื่องเด็ก ต้องใช้ภาษาง่ายๆ”

อำนาจสะพาน
แห่งการสื่อสาร

อาจเปรียบได้เหมือนกับกุหลาบสน แกะกลางน้ำ หรือสวนสาธารณะกลางน้ำ ซึ่งต้องข้ามสะพานเข้าไปหา แล้วสะพานนั้นต้องสอดคล้องกับสถานะสิ่งที่อยู่กลางน้ำ เช่นกุหลาบสน สะพานต้องทรูทรา คือทำให้ภาษาจับตัวเรื่องก็เหมือนกับสิ่งที่อยู่กลางน้ำเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

ชัชชัยกร เล่าต่อว่า นวนิยาย จะเขียนอย่างไรให้น่าสนใจ ต้องเขียนด้วยความรู้สึกที่ว่าสิ่งเหล่านี้มันมีอยู่ในชีวิต ถ้าอยากเขียนนวนิยายให้มีชีวิตอยากใช้ภาษาให้มันดึงดูดคนอ่าน เขียนนวนิยายต้องคิดก่อนว่าจะเขียนเรื่องอะไร เช่น เรื่องที่บ้านเรื่องความรัก ฯลฯ

ก่อนที่จะเขียนเป็นเรื่องก็ต้องตั้งชื่อเรื่อง เราจะตั้งอย่างไรให้คนสนใจ และมันตรงกับเรื่องที่เรานำเสนอหรือเปล่า เช่น สมมติว่าอยากเขียนอย่างความสัมพันธ์กับเพื่อนสามคน เราก็ตั้งชื่อเรื่องว่ารักสามเศร้า แต่มีคนตั้งเยอะแล้วเราต้องตั้งให้น่าสนใจแต่ไม่บอกหมด อย่าง ดอกไม้ยังไม่ทันบาน

หรือลองตั้งคำถามแบบง่ายว่าสะพานของเรานั้นมีหรือยัง สามารถสื่อสารได้ไหม แม้แต่การสื่อสารกับครู ครูเข้าใจในสิ่งที่เขียนหรือไม่ หากยื่นสะพานให้ครูแล้วครูจะข้ามมาได้หรือเปล่า ถ้าครูข้ามมาได้ สะพานก็ไม่ประสบความสำเร็จ ไม่มีประสิทธิภาพ สะพานจะพังแล้วเคยคิด

หากช่องว่าง
ระหว่างคนอ่านหนังสือ
กับคนเขียนหนังสือ
เปรียบเหมือน
สายธารแห่งการตีความ
และความไม่เข้าใจ
ภาษาที่ตีก็เปรียบเหมือน
สะพานเชื่อมโยง
สองอย่างเข้าไว้ด้วยกัน

• วิชา เบาสั้นเก๊ : สายงาน

ตกแต่ง หรือใส่เครื่องประดับสะพานของตัวเองหรือเปล่า

อีกอย่างที่สำคัญคือ **สื่อ** ที่ทุกคนจะเข้าถึงได้รวดเร็ว ด้วยโลกโซเชียล สื่อออนไลน์ต่างๆ ก็ต้องมีความรับผิดชอบในการใช้ภาษาให้ถูกต้อง

จากศูนย์วิจัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพ (กรุงเทพโพลล์) สำหรับผู้ที่มิอทธิพลต่อการใช้ภาษา

กรุงเทพธุรกิจ

Krungthep Turakij
Circulation: 145,530
Ad Rate: 1,500

Section: วันอาทิตย์/วรรณกรรม

วันที่: อาทิตย์ 31 สิงหาคม 2557

ปีที่: - ฉบับที่: 943

Col.Inch: 179.63 Ad Value: 269,445

หัวข้อข่าว: "ภาษา" อำนาจสะพานแห่งการสื่อสาร

หน้า: 12(กลาง)

PRValue (x3): 808,335

ศิลปิน: สีสี่

ชัชฎาภรณ์ แสงกระจ่าง

ไทยในปัจจุบันมากที่สุด คือ ดารา นักร้อง ร้อยละ 36.0 รองลงมาร้อยละ 33.3 คือ สื่อมวลชน นักข่าว และร้อยละ 19.2 คือครู อาจารย์

สื่อมีอิทธิพลในการใช้ภาษาสามารถแบ่งได้หลายระดับ เหมือนที่แบ่งหนังสือพิมพ์ เช่น หนังสือพิมพ์หัวสี หนังสือพิมพ์ธุรกิจ หนังสือพิมพ์การเมือง ซึ่งแต่ละหัวก็มีการใช้ภาษาต่างกัน บางสื่อมีการใช้ภาษาที่ค่อนข้างจะวาทวิบัติ ทำให้เกิดคำถามสังคมมองกลับไปได้ว่า สื่อใช้ภาษาผิด หรือว่าสื่อมีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาวิบัติ

และคงปฏิเสธไม่ได้ว่าคนไทยเราเสพสื่อบันเทิง อย่างในนิตยสาร อินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์ มีผลอย่างมาก เพราะแม้แต่

มัลลิกา นามสง่า

หนังสือพิมพ์ก็มีการเมือง ก็ยังมีชาวบ้านเท็งในนั้น

ด้าน **มัลลิกา นามสง่า** ในฐานะผู้สื่อข่าว หนังสือพิมพ์ มองว่า

"ดารา นักร้อง ก็คือผู้ที่อยู่ในวงการบินเท็งเหมือนกัน เมื่อคน 2 กลุ่มนี้ทำงานสัมพันธ์กัน ฉะนั้นอิทธิพลการใช้ภาษาของคนกลุ่มนี้จะแรงต่อผู้รับสาร โดยเฉพาะเด็กวัยรุ่น เพราะว่าดารา นักร้อง จะเป็นต้นแบบของเด็กวัยรุ่น คนสวย คนหล่อทำอะไรคนก็ติดตาม อย่างเวลาเราดูละครหรือฟังเพลงจะพบคำแสลง ภาษาวิบัติมาก การใช้ภาษาเหล่านี้ ก็เป็นปรากฏการณ์อย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นในสังคมไทย"

ถ้ามองตามสถานการณ์ปัจจุบันนี้ คงหนีไม่พ้นกระแส **คูจิ้น** ที่แฟนคลับจับคู่ให้เหล่าดารา นักแสดงที่ตนนั้นชื่นชอบยังคงฮือฮา และได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่องในสังคมคนเหล่านี้จึงเป็นที่จับตามองได้รับความสนใจไม่ว่าจะทำอะไร โพสต์อะไร จะมีคนคอยติดตามตลอด

อย่างเวลาที่ดาราบางคนโพสต์อินสตาแกรม บางคนใช้ภาษาปาก คำศัพท์แปลกๆ ไม่ได้หมายถึงว่าห้ามทำ เพราะมันเป็นพื้นที่ส่วนตัวของเขา แต่เมื่อคำเหล่านั้นออกสู่สาธารณชน ผู้คนที่ติดตามก็จะจดจำคำเหล่านั้น กลายเป็นความเคยชิน และคุ้นเคย นำไปใช้บ้าง

"เหมือนในยุคนี้ใช้คำว่า **คูจิ้น** ยุคก่อนเรียกว่า **คูขวัญ** ซึ่งถามว่าคำเหล่านี้จะอยู่ได้อีกนานไหม ก็อยู่ที่การให้ความสำคัญสื่อให้ความสำคัญไหม อย่างคำที่กล่าวมาเราก็ไม่ใช่ในคอลัมน์ที่เป็นข่าว หรือคอลัมน์สัมภาษณ์บุคคลสำคัญ แต่เนื้อหาเหล่านั้นจะมาอยู่ในคอลัมน์พื้นที่เนื้อหาเบาๆ เช่น คอลัมน์ซุบซิบ บ้านเท็ง หรือบุคคลที่สัมภาษณ์เกี่ยวข้องกับคำเหล่านี้ อย่างดาราคูจิ้นตรงนี้ใช้ได้" กล่าว

ครู อาจารย์ อีกหนึ่งบทบาทที่ขาดไม่ได้ต่อการเรียนรู้ภาษาพื้นฐาน เพราะเราต้องหัดพูด อ่าน เขียน ทุกอย่าง เริ่มต้นที่ตรงนี้ ผู้ที่ทำหน้าที่ถ่ายทอดในการใช้คำความหมายให้ถูกที่ ถูกเวลา ผู้ที่คอยขัดเกลาภาษาการเขียน

ภาษารัฐบาล คำแสลงใช้ว่าจะไม่สามารถใช้ได้ แค่ควรใช้ให้ถูกกาลเทศะ ถ้าใช้เพียงในแชทที่คุยกับเพื่อนก็ทำได้ เพราะ

กรุงเทพธุรกิจ

Krungthep Turakij
Circulation: 145,530
Ad Rate: 1,500

Section: วันอาทิตย์/วรรณกรรม

วันที่: อาทิตย์ 31 สิงหาคม 2557

ปีที่: - **ฉบับที่:** 943

Col.Inch: 179.63 **Ad Value:** 269,445

หัวข้อข่าว: "ภาษา" อำนาจสะพานแห่งการสื่อสาร

หน้า: 12(กลาง)

PRValue (x3): 808,335

คลิป: สีสี่

มันคือพื้นที่ส่วนตัว แต่หากนำมาใช้ในการทำงานที่ต้องประจักษ์ต่อสายตาของคนหลายกลุ่ม ก็ไม่สมควร เพราะภาษามีที่ทางของตัวเอง

หากจะกล่าวโทษฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดคงไม่ได้ เพราะทุกคนต่างมีหน้าที่บทบาทของตน ทว่าถึงเวลาแล้วหรือยังที่เราจะหันกลับมาตระหนักถึงความสำคัญของภาษา การใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง และกลับมาดังามอีกครั้ง 🙏